

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA nr. _____ / _____ 2003
privind solutionarea contestatiei depusa de
S.C. .X/ S.R.L din .x/
inregistrata la Ministerul Finantelor Publice sub
nr. 340819/13.X/2003

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Ministerului Finantelor Publice a fost sesizata de Directia regionala vamala interjudeteană .x/ prin adresa nr. .X//S/09.X/2003, inregistrata la Ministerul Finantelor Publice sub nr. **340819/13.X/2003** asupra contestatiei formulata de **S.C. .X/ S.R.L** impotriva procesului verbal incheiat in data de 05.X/2003 de catre organele de control ale Serviciului supraveghere vamala si lupta impotriva fraudei vamale din cadrul Directiei regionale vamale interjudetene .x/.

Contestatia are ca obiect suma totala de **.X/ lei** reprezentand:

- taxe vamale in suma de **.X/ lei**
- comision vamal in suma de **.X/ lei**
- taxa pe valoarea adaugata in suma de **.X/ lei**
- accize in suma de **.X/lei**
- majorari de intarziere si dobanzi in suma de **.X/ lei** aferente comisionului vamal
- majorari de intarziere si dobanzi in suma de **.X/ lei** aferente taxei pe valoarea adaugata
- majorari de intarziere si dobanzi in suma de **.X/ lei** aferente accizelor
- penalitati de intarziere in suma de **.X/ lei** aferente drepturilor vamale, suma stabilita prin procesul verbal incheiat

in data de 05.X/2003 de catre organele de control ale Serviciului supraveghere vamala si lupta impotriva fraudei vamale din cadrul Directiei regionale vamale interjudetene .x/.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.4 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 1 si art. 5 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, Ministerul Finantelor Publice prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este competent sa solutioneze cauza.

I. S.C. .X/ S.R.L contesta masurile dispuse de organele de control ale Serviciului supraveghere vamala si lupta impotriva fraudei vamale din cadrul Directiei regionale vamale interjudetene .x/ prin procesul verbal intocmit in data de 05.X/2003, precizand urmatoarele:

Operatiunile de leasing care fac obiectul controlului ulterior exercitat de catre inspectorii vamali au mai fost controlate, in cea mai mare parte a lor de catre organele de control ale Ministerului Finantelor Publice, respectiv de catre Garda financiara .x/ prin procesul verbal nr. .X/21.02.2003. Prin acest proces verbal organele de control au dispus obligarea S.C. .x/ S.R.L. ca incepand cu data actului de control aceasta sa intocmeasca facturi fiscale cu TVA pentru operatiunile de leasing desfasurate prin Zona libera .x/ si sa solicite pentru platile anterioare, reprezentand ratele de capital datorate, plata TVA de la agentii economici.

Impotriva procesului verbal mai sus mentionat societatea a formulat contestatie la Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Ministerului Finantelor Publice, care, prin Decizia nr. .X/09.X/2002 a respins contestatia si a retinut ca pentru aceste operatiuni de leasing financiar desfasurate de S.C. .x/ S.R.L. prin Zona libera .x/ ratele sunt impozabile in temeiul art. 2 si art. 11 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 si pct. 4.13 din Hotararea Guvernului nr. 401/2000.

Impotriva acestei decizii s-a formulat actiune in contencios administrativ la instanta judiciara. Prin sentinta civila nr. .X/27.X/2003 pronuntata de Curtea de Apel .x/a fost mentinuta Decizia Ministerului Finantelor Publice nr. .X/09.X/2002. Impotriva acestei sentinte s-a promovat recurs care se afla in prezent pe rolul Curtii Supreme de Justitie.

Din cele precizate mai sus rezulta ca organele de control si cele administrativ jurisdictionale au apreciat ca aceste contracte sunt operatiuni de leasing financiar sau operational si ca pentru ratele platite de utilizatori se datoreaza TVA.

Directia generala a vamilor fara sa se consulte cu forurile metodologice tutelare se pronunta asupra naturii juridice a contractelor

ZLAN 016/23.X/1999 si ZLFAN 019/26.X/2000 fara a aprecia care ar fi natura juridica a acestor contracte.

Practica platilor anticipate sau in avans in cazul obligatiilor succesive se intalneste frecvent in activitatile si contractele financiare si bancare care are drept scop evident diminuarea efortului financiar al debitorului.

Referitor la pct. I din procesul verbal contestat prin care au fost analizate contractele de leasing ZLAN 016/23.X/1999 si ZLFAN 019/26.X/2000:

In baza prevederilor art. 41 din Constitutia Romaniei, precum si a prevederilor art. 69 si urm. din Codul civil, orice persoana capabila poate incheia contracte potrivit legii si vointei sale liber exprimate. Stabilirea naturii juridice a contractelor legal incheiate cade, in baza dispozitiilor legale, in sarcina partilor, iar atunci cand acestea nu se inteleg trebuie sa solutioneze diferendul ivit cu privire la natura juridica a contractului pe cale judecatoreasca, sarcina lamuririi intelesului prevederilor contractului cazand in sarcina instantelor de judecata.

Din nici o dispozitie a vreunei norme juridice cu caracter fiscal sau vamal nu rezulta ca s-a instituit vreo sanctiune pentru plata anticipata a ratelor de catre utilizatorul bunului care face obiectul unui contract de leasing financiar sau operational. Din normele juridice aflate in vigoare nu rezulta ca in astfel de situatii contractul isi pierde natura juridica de contract de leasing. Pe de alta parte prin dispozitiile Ordonantei Guvernului nr. 51/1997 nu se interzice, expres sau tacit, plata anticipata sau in avans a ratelor de leasing de catre utilizator.

Argumentul ca utilizatorul, potrivit contractului incheiat a suportat costurile legate de asigurarea bunului ce face obiectul contractului de leasing nu este de natura sa duca la concluzia ca acest contract isi pierde natura juridica de contract de leasing atata vreme cat dispozitiile din acest act normativ se completeaza cu prevederile din dreptul comun, respectiv cu cele din Codul civil privitoare la libertatea contractuala, iar finalitatea contractului a fost realizata. Prin prevederile art. 26 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997 nu se stabileste ca numai locatorul are dreptul de deducere a sumelor platite cu acest titlu, ci se precizeaza ca partea care se obliga prin contract sa asigure bunul are drept de deducere a cheltuielilor facute in acest scop.

Este de nesustinut ideea ca bunurile care fac obiectul contractelor de leasing nu au fost descrise exact deoarece identificarea bunului nu s-a realizat "ab initio", din chiar momentul incheierii contractelor de leasing, prin indicarea seriei sasiului si a motorului, conditie care ar fi fost indeplinita abia ulterior intrucat dispozitia din art. 6 alin. (1) lit. b prevazuta de Ordonanta Guvernului nr. 51/1997 nu impune

obligatia identificarii autoturismelor in acest mod pentru ca acest lucru nu este posibil pentru simplul motiv ca bunul pe care utilizatorul urmeaza sa-l obtina in sistem leasing se determina generic initial iar dupa ce societatea de leasing receptioneaza bunul livrat de furnizor acesta poate fi individualizat prin indicarea seriei sasiului si a motorului.

Faptul ca optiunea cumpararii autoturismelor se face inca de la data incheierii contractelor de leasing nu determina concluzia ca aceste contracte nu mai pot fi caracterizate ca fiind contracte de leasing, atata vreme cat prin art. 2 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997 se dispune ca partile pot sa prevada expres ca la expirarea contractului de leasing se transfera utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului.

Din toate contractele, documentele si actele de import rezulta cu certitudine faptul ca locatorul este proprietarul bunurilor si ca acesta a dobandit bunurile in proprietatea sa anterior prin contracte de vanzare-cumparare. Dimpotriva din contractele examinate rezulta ca transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor care fac obiectul celor doua contracte s-a realizat de la societatea de leasing la utilizator.

Referitor la pct. II din procesul verbal contestat prin care au fost analizate contractele in baza carora s-au desfasurat operatiunile de leasing indicate de Inspectoratul de Politie al judetului .x/ prin adresele nr. 68271/16.X/2002, nr. 104059/11.02.2003 si nr. 68271/19.03.2003:

In ceea ce priveste constatările organelor de control mentionate la pct. II din procesul verbal contestat, societatea invoca prevederile art. 969 din Codul civil si art. 41 din Constitutia Romaniei referitoare la libertatea contractuala, precum si faptul ca din nici o dispozitie a vreunei norme juridice cu caracter fiscal sau vamal nu rezulta ca s-a instituit vreoa sanctiune pentru plata anticipata a ratelor de catre utilizatorul bunului care face obiectul unui contract de leasing financiar sau operational, argumente invocate de societate si la pct. anterior precizat.

Referitor la pct. II din procesul verbal contestat societatea mai precizeaza:

Din prevederile art. 27 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997, republicata, rezulta ca legiuitorul nu a instituit sanctiuni pentru plata anticipata a unor rate sau a tuturor ratelor in cazul contractelor de leasing financiar sau operational.

Plata anticipata a ratei si a valorii reziduale este posibila daca se coroborau prevederile art. 1 si art. 6 din acest act normativ cu toate reglementarile in materie de obligatii. La art. 6 se mentioneaza ce trebuie sa cuprinda un contract de leasing inclusiv faptul ca aceste contracte trebuie sa cuprinda si valoarea ratelor de leasing si termenul de plata a acestora. Or, reglementarile legale in materie sanctioneaza

doar plata cu intarziere a obligatiilor contractuale asumate si nicidecum plata inainte de termenul scadent a acestora.

Organele de control nu au observat ca pentru ratele scadente la termenele corespunzatoare a fost platita, dupa data de 01.XI.2002 TVA conform legislatiei fiscale in vigoare de la aceasta data. Reiese ca nu a fost efectuata doar o singura plata anticipata ci mai multe plati conform obligatiilor contractuale asumate, plati care au fost facute de utilizator dupa achizitionarea de catre locator a bunurilor care au facut obiectul contractelor de leasing respective.

Daca se accepta teza ca aceste contracte nu sunt de leasing financiar sau operational atunci evident ca importatorul bunurilor care fac obiectul acestor contracte nu este S.C. .x/ S.R.L. ci, persoanele fizice sau juridice beneficiare.

In situatia in care, "prin absurd" s-ar admite ca aceste contracte nu sunt de leasing, financiar sau operational, atunci toate constatările referitoare la aceste contracte din procesul verbal intocmit de organele de control ale Garzii financiare .x/ trebuie desfiintate deoarece pentru ratele de leasing din "contractele de leasing inexistente", potrivit constatariilor inspectorilor vamali nu se datoreaza TVA intrucat acestea nu exista.

Referitor la pct. III din procesul verbal contestat prin care au fost analizate contractele de leasing nr. .X//09.X/1998, nr. .X/25.X/1998 si nr. .X//25.10.1998:

S.C. .x/ S.R.L. nu putea vinde ceva ce nu avea in proprietate, astfel ca facturile emise avand nr. .X//30.X/1999, nr. .X//03.X/1999 si nr. .X//26.X/1999 nu aveau temei legal continand evidente erori materiale. Mai mult, actele (documentele de plata justificative) prin care s-au platit aceste bunuri si prin care s-a realizat transferul dreptului de proprietate sunt mult ulterioare inchiderii regimurilor vamale de admitere temporara si, evident, cu mult dupa data cuprinsa in cele trei facturi. S.C. .x/ S.R.L. a intrat in proprietatea acestor bunuri la data realizarii importurilor bunurilor respective si ulterior acestea au fost vandute beneficiarilor interni pe baza documentelor de vanzare definitive intocmite de catre S.C. .x/ S.R.L.

Prevederea cuprinsa de art. 152 alin. (4) din Hotararea Guvernului nr. 626/1997 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României impunea o conditie in sarcina persoanei straine si nicidecum in sarcina utilizatorului roman, care sunt parti in cadrul contractelor de leasing extern, conditie care nu a fost incalcata de XXX Ltd SUA, iar facturile interne emise de S.C. .x/ S.R.L. nu ii sunt opozabile.

Pe de alta parte, noul regulament vamal a preluat integral art. 152 din vechiul regulament cu exceptia alin. (4) care instituie

aceasta sanctiune a decaderii din inlesnirea vamala acordata prin posibilitatea incadrarii in regimul suspensiv al admitterii temporare si care sta la baza constatarii din procesul verbal contestat, dispozitia in discutie fiind abrogata in prezent. Pe cale de consecinta, aceasta sanctiune nici nu mai putea fi aplicata in prezent, fiind abrogata.

Factura fiscala interna nu face dovada transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor, cu atat mai mult cu cat in speta este vorba de un transfer de drept de proprietate ce priveste o persoana juridica straina. Cel mult, din punct de vedere juridic, factura fiscala interna poate sa constituie un inceput de dovada scrisa dar care trebuie sa se coroboreze si cu alte acte doveditoare ceea ce in speta nu s-a facut de catre organele de control. Mai mult, din extrasele de cont ale beneficiarilor interni rezulta ca plata lor s-a efectuat abia dupa ce regimul vamal de admitere temporara a fost inchis.

Modul de calcul cuprins in anexa nr. 9 la procesul verbal contestat este eronat deoarece drepturile vamale suplimentare determinate, precum si majorarile de intarziere, penalitatile si dobanzile a fi datorate sunt calculate de la data intocmirii declaratiilor vamale pentru operatiuni temporare si nu de la data nasterii lor, respectiv din momentul in care s-a produs situatia prevazuta la art. 144 lit. b din Codul vamal, asa cum se stipuleaza expres la art. 144 alin. (2) din Codul vamal.

II. Prin procesul verbal incheiat in data de 05.X/2003, organele de control ale Serviciului supraveghere vamala si lupta impotriva fraudei vamale din cadrul Directiei regionale vamale interjudetene .x/ au constatat urmatoarele:

1) Referitor la contractele de leasing nr. ZLAN 016/23.X/1999 si nr. ZLFAN 019/26.X/2000

a) In ceea ce priveste "contractul de leasing operational" ZLAN 016/23.X/1999 incheiat intre S.C. .x/ S.R.L. si S.C. X X S.R.L., organele de control au constatat ca acesta nu respecta prevederile legale pentru a fi un contract de leasing deoarece:

La data intrarii in vigoare a contractului, respectiv luna .x/ 1999, bunul care face obiectul contractului nu a fost descris exact deoarece identificarea bunului prin indicarea seriei sasiului si a motorului s-a realizat abia la data de 10 mai 2000 (anexa 4 la contract). Astfel nu a fost indeplinita conditia prevazuta la art. 6 alin. (1) lit. b din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997, cu modificarile ulterioare.

La data de 10 mai 2000 cand a fost predat bunul, "utilizatorul" S.C. XX S.R.L. achitase integral contravaloarea autoturismului care fusese, potrivit facturii din fX 2000 de 36.227 DEM. Prin aceasta plata anticipata nu este respectata conditia esentiala

pentru existenta unui contract de leasing, prevazuta de art. 1 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997.

b) In ceea ce priveste "contractul de leasing financiar" ZLFAN 019/26.X/2000 incheiat intre S.C. .x/ S.R.L. si X X, acesta nu respecta prevederile legale pentru a fi un contract de leasing deoarece:

La data intrarii in vigoare a contractului, respectiv 26.X.2000, bunul care face obiectul contractului nu a fost descris exact deoarece identificarea bunului prin indicarea seriei sasiului si a motorului s-a realizat abia la data de 09.X.2000 (anexa 4 la contract). Astfel nu a fost indeplinita conditia prevazuta la art. 6 alin. (1) lit. b din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997, cu modificarile ulterioare.

La art. 17 se mentioneaza ca utilizatorul este cel care incheie contracte de asigurare a bunului, in timp ce art. 9 lit. f din ordonanta Guvernului mai sus mentionata prevede ca obligatia asigurarii bunului in cazul unui contract de leasing apartine locatorului.

La art. 35 din contract se precizeaza ca utilizatorul a optat inca de la data semnarii contractului pentru cumpararea bunului, ceea ce nu este conform cu caracteristicile unui contract de leasing. Din formularea contractului rezulta ca atributele dreptului de proprietate au fost transferate de la furnizor direct utilizatorului fara vreo interventie a locatorului.

Avand in vedere cele de mai sus, organele de control au constatat ca in cele doua spete, raporturile contractuale reale dintre parti nu au fost cele aferente unor contracte de leasing si in conformitate cu prevederile art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei au procedat la recalcularea drepturilor de import.

2) In interesul solutionarii dosarului penal nr. X/16.X/2002 prin adresa inregistrata la Directia regionala vamala interjudeteana .x/ sub nr. 12138/16.X/2002, Inspectoratului de Politie al judetului .x/ solicita "stabilirea drepturilor vamale si incasarea acestora pentru un numar de 59 autoturisme ca au fost introduse in tara in regim de leasing prin intermediul S.C. .x/ S.R.L." Lista cu cei 59 de utilizatori ai autoturismelor importate de societate, in calitate de locator/finantator a fost completata prin adresele Inspectoratului de Politie al judetului .x/ nr. X/11.02.2003 si nr. X/19.03.2003.

Avand in vedere cele de mai sus, urmare verificarilor efectuate s-au constatat urmatoarele:

Pentru un numar de 39 de contracte de leasing incheiate de S.C. .x/ S.R.L., in calitate de locator si diverse societati sau persoane fizice, in calitate de utilizatori, organele de control au constatat ca utilizatorii au efectuat plata integrala anticipata a bunurilor care au facut obiectul contractelor de leasing nefiind astfel respectata conditia esentiala pentru existenta unui contract de leasing, prevazuta de art. 1

din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997, aceea ca dreptul de folosinta se transmite contra unei plati periodice (rata de leasing). La data predarii bunurilor si deci la transmiterea dreptului de folosinta, contravaloarea acestora fusese achitata integral.

In consecinta, derularea contractelor mai sus mentionate nu respecta prevederile Ordonantei Guvernului nr. 51/1997, astfel bunurile care fac obiectul acestor contracte nu puteau beneficia de facilitatile vamale prevazute in actul normativ mai sus mentionat.

Un numar de 27 contracte de leasing mentionate in procesul verbal vor fi inaintate Directiei generale a vamilor - Serviciul juridic contencios, urmarire si incasare a creantelor bugetare pentru a stabili daca raporturile contractuale reale dintre parti au fost cele aferente unor contracte de leasing.

3) Referitor la contractele de leasing nr. .X//09.X/1998, nr. .X//25.X/1998 si nr. .X//25.10.1998:

In cazul acestor contracte, prin vanzarea marfurilor inainte de incheierea regimului de admitere temporara, conform facturilor fiscale nr. .X//30.X/1999, nr..X//03.X/1999 si nr..X//26.X/1999 nu a fost respectata conditia prevazuta de art. 152 alin. (4) din Regulamentul vamal referitoare la faptul ca in cazul regimului vamal de admitere temporara, marfurile sunt plasate cu conditia ca ele sa ramana pe toata durata regimului in proprietatea persoanelor din strainatate, iar in conformitate cu art. 144 lit. b din Codul vamal al Romaniei aprobat prin Legea nr. 141/1997, neindeplinirea uneia din conditiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate duce la nasterea datoriei vamale.

Totodata, scopul declarat la plasarea in regim de admitere temporara cu exonerarea totala de la obligatia de plata a sumelor aferente drepturilor de import pentru bunurile care fac obiectul celor trei contracte, mai sus mentionate este utilizarea lor in regim de leasing. Prin vanzarea marfurilor la intern inainte de efectuarea formalitatilor de import definitiv, marfurile au fost utilizate in alte scopuri decat cele pentru a beneficia de exceptari de taxe vamale, fiind astfel incalcate prevederile art. 144 lit. c din Legea nr. 141/1997.

Datoria vamala se naste in momentul in care s-au produs situatiile prevazute la art. 144 lit. b si c din Legea nr. 141/1997, respectiv data vanzarii la intern conform facturilor fiscale mai sus mentionate. Debitorul este titularul regimului vamal de admitere temporara, respectiv S.C. .x/ S.R.L.

III. Luand in considerare constatările organului de control, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada

verificata, invocate de contestatoare si organele de control, se retine:

Referitor la exceptia ridicata de societatea contestatoare cu privire la faptul ca operatiunile de leasing si contractele de leasing care fac obiectul procesului verbal contestat au mai fost verificate in mare parte prin procesul verbal nr. .X/21.02.2002 intocmit de organele de control ale Garzii financiare .x/ care au constatat ca o parte din contractele analizate si prin procesul verbal contestat sunt contracte de leasing, nu pot fi retinute la solutionarea favorabila a contestatiei intrucat organele fiscale, la efectuarea controlului fiscal, potrivit art. 1 din Ordonanta Guvernului nr. 70/1997, cu modificarile si completarile ulterioare, verifica sinceritatea declaratiilor, precum si corectitudinea si exactitatea îndeplinirii, conform legii, a obligatiilor fiscale de către contribuabili, in timp ce autoritatea competenta privind modul de aplicare si de respectare a legislatiei referitoare la importul, exportul, precum si alte regimuri vamale realizate de persoanele fizice si juridice, pe întregul teritoriul României este, potrivit art. 8 alin 1 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, autoritatea vamală care “exercită, în cadrul politicii vamale a statului, atributiile conferite prin reglementări vamale, pentru realizarea vămuirii bunurilor introduse sau scoase din țară”

Controlul efectuat de reprezentantii Directiei regionale vamale interjudetene .x/ - Serviciul supraveghere vamală si luptă împotriva fraudelor vamale nu intra sub incidenta Ordonantei Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal, in speta fiind aplicabile prevederile Legii nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, lege speciala in raport cu Ordonanta Guvernului nr.70/1997, si care la art. 61(1) precizeaza:

“Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operatiunilor.”

Mai mult, obiectul controlului efectuat de Garda financiara .x/ si finalizat prin procesul verbal nr. .X/21.02.2002 l-a constituit analiza datorarii taxei pe valoarea adaugata pentru operatiunile desfasurate in zona libera si nu calificarea naturii contractelor incheiate de contestatoare.

Avand in vedere cele de mai sus, se retine ca exceptiile ridicate de societate nu sunt de natura sa duca la nulitatea actului de control, drept pentru care contestatia va fi solutionata pe fond.

1) Referitor la suma totala de .X/ lei reprezentand taxe vamale in suma de .X/ lei, comision vamal in suma de .X/ lei, accize in suma de .X/ lei, taxa pe valoarea adaugata in suma de .X/ lei, majorari

de intarziere in suma de **.X/ lei** aferente comisionului vamal, majorari de intarziere in suma de **.X/ lei** aferente accizelor, majorari de intarziere in suma de **.X/lei** aferente taxei pe valoarea adaugata si penalitati de intarziere in suma de **.X/ lei**:

Ministerul Finantelor Publice, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investit sa se pronunte daca pentru bunurile introduse în tară de catre contestatoare, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, S.C. .x/ S.R.L. datoreaza drepturi vamale de import, in conditiile in care utilizatorii platesc anticipat integral contravaloarea ratelor de leasing.

In fapt, S.C. .x/ S.R.L. introduce în tară în baza contractului de leasing operational nr. ZLAN 016/23.X/1999 încheiat cu S.C. .x/ S.R.L., persoana juridica romana, in calitate de utilizator, un autoturism VW .x/ 1,9 TDI. Contractul a fost incheiat pe o perioada de 12 luni si a intrat in vigoare incepand cu data la care au fost indeplinite toate conditiile prevazute la art. 6 din contract, respectiv 27 .x/ 1999, iar perioada de leasing a inceput la data semnarii anexei nr. 4 la contract (protocolul de preluare-primire), respectiv la data de 10 mai 2000.

La momentul introducerii in tara bunul a fost plasat sub regimul vamal de import, cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import.

La efectuarea controlului vamal ulterior al operatiunii mai sus mentionata, conform prevederilor art. 61 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei autoritatea vamala a constatat faptul ca in cazul acestui contract ratele de leasing au inceput sa fie platite din luna .x/ 1999, astfel:

- .x/ 1999 - 19.000 DEM
- .x/ 1999 - 10.000 DEM
- .x/ 1999 - 8.000 DEM
- .x/ 1999 - aprilie 2000 - 1.000 DEM.

De asemenea, S.C. .x/ S.R.L., in calitate de locator/finantator incheie cu diverse societati si persoane fizice romane, in calitate de utilizatori un numar de 39 contracte de leasing, bunurile care au facut obiectul acestor contracte, la momentul introducerii in tara fiind plasate sub regimul vamal de import, cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import.

Avand in vedere cele de mai sus, pe considerentele ca la data transmiterii dreptului de folosinta a bunurilor contravaloarea acestora fusese achitata integral, iar in unele cazuri dreptul de folosinta a fost transmis contra unei singure plati, nefiind astfel respectata conditia esentiala pentru existenta unui contract de leasing, autoritatea vamala a procedat la recalcularea drepturilor vamale de import datorate bugetului de stat de catre S.C. .x/ S.R.L.